EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.1.2016
COM(2016) 3 final

2016/0008 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union, på det syvende møde i Den Mellemstatslige Forhandlingskomité for Kviksølv og det første møde på Konferencen mellem Parterne i Minamatakonventionen om Kviksølv med hensyn til den foreløbige og den efterfølgende endelige vedtagelse af de retningslinjer, der skal opstilles i henhold til konventionens artikel 8, stk. 8 og 9

Begrundelse

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den Europæiske Union (EU) og 26 medlemsstater har undertegnet Minamatakonventionen om Kviksølv ("konventionen")[1] efter forhandlinger inden for rammerne af De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) og tekstens vedtagelse i oktober 2013 på de befuldmægtigedes konference i Kumamoto, Japan[2].

Konventionen er det vigtigste internationale regelsæt til beskyttelse af mennesket og miljøet mod menneskeskabte udledninger og udslip af kviksølv og kviksølvforbindelser ("kviksølvemissioner") til luft, vand og jord. Konventionen omfatter hele kviksølvcyklussen, lige fra udvindingen af kviksølv i miner og til håndteringen af kviksølv i affaldsbehandlingen.

Konventionens artikel 8 fastsætter, at parterne skal kontrollere og så vidt muligt nedbringe kviksølvemissioner til luften fra punktkilder inden for de kildekategorier, der er opført på listen i bilag D til konventionen. Ifølge konventionens artikel 8, stk. 2, litra b), kan en part vælge at regulere kun nogle af de kilder, der falder ind under en kildekategori, forudsat at de regulerede kilder tegner sig for mindst 75 % af udledningerne fra den pågældende kildekategori.

Ifølge konventionens artikel 8, stk. 4, skal parterne stille krav om, at alle "nye kilder"[3] skal gøre brug af de bedste tilgængelige teknikker (BAT) og bedste miljøpraksis (BEP). For "eksisterende kilder" gælder, at parterne skal kontrollere kviksølvemissioner til luften med en eller flere af de foranstaltninger, der er angivet i konventionens artikel 8, stk. 5, og som bl. a. omfatter brug af BAT og BEP, opstilling af kvantificerede mål eller emissionsgrænseværdier. Konventionens artikel 8, stk. 7, indeholder bestemmelse om, at parterne desuden skal udarbejde og ajourføre opgørelser over kviksølvemissioner til luften fra de kilder, der reguleres i henhold til artikel 8.

For at hjælpe parterne med at opfylde disse forpligtelser er der i artikel 8, stk. 8 og 9 indføjet en bestemmelse om, at konventionens Partskonference skal vedtage retningslinjer for BAT og BEP til støtte for parternes gennemførelse af de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 8, stk. 5 (især med hensyn til opstilling af kvantificerede mål og emissionsgrænseværdier), deres fastsættelse af kriterier i forbindelse med bestemmelserne i artikel 8, stk. 2, litra b) og metoderne for udarbejdelse af emissionsopgørelser.

I henhold til konventionens artikel 8, stk. 10, andet punktum, skal parterne tage hensyn til disse retningslinjer ved gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 8.

På baggrund heraf er der på en konference mellem konventionsparternes befuldmægtigede blevet nedsat en teknisk ekspertgruppe, der som et underorgan under konventionen, som rapporterer til Den Mellemstatslige Forhandlingskomité, skal udarbejde de retningslinjer, der skal udarbejdes i henhold til artikel 8, stk. 8 og 9. De befuldmægtigede stiler mod, at disse retningslinjer skal kunne vedtages på det første møde i Partskonferencen for derved at fremme en hurtig international indsats til beskyttelse af sundhed og miljø mod menneskeskabte

---

[1] En bekræftet kopi af Minamatakonventionen kan findes på https://treaties.un.org/doc/Treaties/2013/10/20131010%2011-16%20AM/CTC-XXVII-17.pdf.

[2] Konventionen blev undertegnet af Den Europæiske Union og 21 medlemsstater den 10. oktober 2013, af Kroatien, Cypern, Letland og Polen den 24. september 2014 og af Malta den 8. oktober 2014. Estland og Portugal har ikke undertegnet konventionen, men givet tilsagn om at ratificere den.

[3] En "ny kilde" er en kilde, der er påbegyndt anlagt eller betydeligt ændret mindst et år efter konventionens ikrafttrædelse for den pågældende part.

kviksølvemissioner i tiden frem til konventionens ikrafttrædelse[4]. Ekspertgruppen har nu færdiggjort de fire sæt retningslinjer. De blev offentliggjort den [XX.XX.XXXX][5] af sekretariatet for FN's Miljøprogram offentliggjorde og vil blive fremlagt til foreløbig vedtagelse på det 7. møde i Den Mellemstatslige Forhandlingskomité (INC.7), som finder sted den 10.-15. marts 2016 i Jordan, og de ventes ikke at ville blive væsentlige ændret i tiden mellem denne foreløbige vedtagelse og deres formelle og endelige vedtagelse på Partskonferencen.

2. HØRINGSRESULTATER OG KONSEKVENSANALYSER

Den tekniske ekspertgruppe mødtes fire gange mellem februar 2014 og september 2015. Efter en offentlig høring tilrettelagt af FN's Miljøprogram om udkastene til retningslinjer, som fandt sted i sommeren 2015, lagde gruppen sidste hånd på udkastene umiddelbart efter sit fjerde møde den 10.-15. september 2015 i Stockholm.

EU arbejder på at få konventionen gennemført i EU-retten og ratificeret, men de forpligtelser, der som beskrevet ovenfor er er indeholdt i konventionens artikel 8, stk. 4, 5 og 7 (samt retningslinjerne i henhold til artikel 8), er allerede fastsat i flere EU-retsakter. I særdeleshed indeholder direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner[6] krav om, at driftsledere af anlæg omfattet af konventionens artikel 8 skal træffe alle relevante foranstaltninger for at forebygge forurening forårsaget af bl.a. kviksølvemissioner og i forbindelse hermed anvende de bedste tilgængelige teknikker. Med hensyn til kravet om at udarbejde og ajourføre en opgørelse over kviksølvemissioner og metoderne i forbindelse hermed, som er fastlagt i udkastene til retningslinjer, er der tale om et krav, der allerede er fastsat i forordning (EF) nr. 166/2006 om et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer[7].

Den foreløbige vedtagelse af retningslinjerne og deres formelle vedtagelse på Partskonferencen vil derfor ikke få nogen yderligere miljømæssige eller samfundsøkonomiske virkninger i EU. Det vil derimod tilskynde tredjelande til at reducere de emissioner af kviksølv til luften, der fører til grænseoverskridende forurening i EU og er med til at kontaminere den globale fødekæde.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

I betragtning af, at EU-lovgivningen stemmer overens med de foreslåede fire sæt retningslinjer, bør EU's holdning på INC.7 være at støtte deres foreløbige vedtagelse, således at de kan blive implementeret hurtigst muligt og formelt og endeligt vedtages på Partskonferencens første møde.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den foreslåede afgørelse har ingen budgetmæssige virkninger for Unionen.

---

4 UNEP(DTIE)/Hg/CONF/4, Resolution 1, punkt 10.

5 De fire sæt retningslinjer udarbejdet af den tekniske ekspertgruppe nedsat på de befuldmægtigedes konference, som blev offentliggjort af sekretariatet for FN's Miljøprogram den [XX.XX.XXXX], kan findes på [....].

6 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

2016/0008 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union, på det syvende møde i Den Mellemstatslige Forhandlingskomité for Kviksølv og det første møde på Konferencen mellem Parterne i Minamatakonventionen om Kviksølv med hensyn til den foreløbige og den efterfølgende endelige vedtagelse af de retningslinjer, der skal opstilles i henhold til konventionens artikel 8, stk. 8 og 9

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har undertegnet Minamatakonventionen om kviksølv[8] ("konventionen")

(2) Konventionens artikel 8, stk. 4, fastsætter, at parterne skal sikre, at nye punktkilder, der falder ind under de i bilag D angivne kildekategorier, gør brug af de bedste tilgængelige teknikker og den bedste miljøpraksis til at kontrollere og så vidt muligt reducere emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser til luften.

(3) Konventionens artikel 8, stk. 5, bestemmer, at parterne skal kontrollere og så vidt muligt reducere emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser til luften fra de eksisterende kategorier af punktkilder, der er angivet i bilag D, ved at gennemføre en eller flere af følgende foranstaltninger: brug af de bedste tilgængelige teknikker og den bedste miljøpraksis og/eller opstilling af kvantificerede mål og/eller emissionsgrænseværdier og/eller en multistrategi for bekæmpelse af flere forureningsformer og/eller alternative foranstaltninger.

(4) Konventionens artikel 8, stk. 7, indeholder bestemmelse om parternes udarbejdelse og ajourføring af en opgørelse over emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser til luften.

(5) I konventionens artikel 8, stk. 8, fastsættes det, at konventionens Partskonference på sit første møde skal vedtage retningslinjer for de bedste tilgængelige teknikker og den bedste miljøpraksis under hensyntagen til eventuelle forskelle mellem nye og eksisterende kilder og behovet for at minimere tværgående miljøpåvirkninger samt retningslinjer, der kan støtte parterne i deres opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 5, især med hensyn til opstilling af mål og emissionsgrænseværdier.

(6) Ifølge artikel 8, stk. 9, skal Partskonferencen hurtigst muligt vedtage retningslinjer for de kriterier, parterne kan opstille efter konventionens artikel 8, stk. 2, litra b), når de

[8] En bekræftet kopi af Minamatakonventionen kan findes på https://treaties.un.org/doc/Treaties/2013/10/20131010%2011-16%20AM/CTC-XXVII-17.pdf.

vælger kun at iværksætte kontrolforanstaltninger for emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser til luften i forbindelse med punktkilder, som falder ind under en given kildekategori på listen i bilag D, forudsat at de omfatter mindst 75 % af emissionerne fra den pågældende kildekategori, samt retningslinjer for de metoder, der anvendes ved opstilling af opgørelser over emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser til luften.

(7) I henhold til konventionens artikel 8, stk. 10, andet punktum, skal parterne tage hensyn til disse retningslinjer ved gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 8. Disse retningslinjer vil derfor få retsvirkning.

(8) Teksten til de foreslåede fire sæt retningslinjer er udarbejdet af en gruppe tekniske eksperter nedsat af Konferencen af Konventionsparternes Befuldmægtigede i overensstemmelse med konferencens slutakt, og de blev formelt offentliggjort af Sekretariatet for De Forenede Nationers Miljøprogram den [XX/XX/XXXX].

(9) Den Mellemstatslige Forhandlingskomité for Konventionen ventes foreløbigt at vedtage de udarbejdede fire sæt retningslinjer på sit syvende møde den 10.-15. marts i Jordan for derved at fremme den hurtigst mulige implementering af dem og åbne mulighed for deres formelle vedtagelse på det første møde i Partskonferencen.

(10) Unionens lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner[9] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF[10] stemmer overens med bestemmelserne i konventionens artikel 8 som suppleret af de foreslåede retningslinjer.

(11) Unionen bør derfor støtte de foreslåede retningslinjer —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

På det syvende møde i Den Mellemstatslige Forhandlingskomité om Kviksølv støtter Den Europæiske Union den foreløbige vedtagelse af de retningslinjer, som er omhandlet i artikel 8, stk. 8 og 9, i Minamatakonventionen om Kviksølv, som er udarbejdet af den tekniske ekspertgruppe, der til dette formål blev nedsat af Konferencen af Konventionsparternes Befuldmægtigede, og som den [XX.XX.XXXX] blev offentliggjort af sekretariatet for FN's Miljøprogram for derved at fremme den hurtigst mulige implementering af dem og sætte konventionens Partskonference i stand til at vedtaget dem endeligt på dens første møde. Den Europæiske Union støtter tillige den efterfølgende endelige vedtagelse.

Unionens repræsentanter kan uden yderligere afgørelse fra Rådet godkende mindre ændringer i retningslinjerne, der er forenelige med Unionens gældende lovgivning.

Artikel 2

Den eller de afgørelser, Konferencen mellem Parterne i Minamatakonventionen om Kviksølv træffer om vedtagelse af retningslinjerne, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

---

[9] EUT L 334 af 17.12. 2010, s. 17.

[10] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand